



ಒತ್ತಿಕೊಂಡು ಪರಿಶು ಕಾಮಿಕ್ಸ್ ಓದುವುದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಇಪ್ಪುವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ನನ್ನ ತೋಡೆ ಮೇಲೆ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ಮಲಗಿಕೊಂಡು ಓದುವಾಗ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಗುಂಗುರು ಕೂದಲಿನಲ್ಲಿ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಆಡಿಸುತ್ತಾ, ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಸವರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅತ್ಯಂತ ಸಂತಸದಿಂದ ಬೇಸಿಗೆ ರಜೆಗಳು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರು.

ರಿಚೆಗೆ ಬಾಲಂಗೋಚಿಯಾಗಿ ಸುತ್ತಾಡುವ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾನು ಅಪ್ಪಾ ಅಮೃನ್ ಸಿಸ್ಟಿಗೆ ಗುರಿಯಾದೆ. ಅವರಿಗೆ ಯಾಕೆ ಅವನ ಇಪ್ಪುವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ಅವನ ಅವತಾರ ನೋಡು... ಅದೇನು ಕೂದಲು, ಅದೇನು ಬಟ್ಟೆ... ಸಿನಿಮಾ ಹೀರ್ಮಾ ಅಂದೆಂದ್ರಿಯಿದಾನೆ! ಆಗಲೇ ಅವನಿಗೆ ಇಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ, ಇನ್ನೂ ದಿಗ್ರಿ ಮೌದಲನೇ ವರ್ಷ ರಾಟಿಲ್ಲ... ಅದೂ ಜುಬಬಿ ಬೀವ್” ಎಂದು ಅಮೃ ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

“ಅದರಿಂದ ನಿಮಗೇನು ಕಷ್ಟ?” ಅಂತಲ್ಲೋ, “ನಿಗೆ ಅವನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ” ಎಂದೇನೇ, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ “ಒಣಿಯು ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗರ ಜೊತೆ ಎಮ್ಮೆ ಬೆಂಬುಗಿ ಬೇರೆತಾನೆ. ನಿಗೆ ಅದ್ಯಾಕೆ ಕಾಣಿಸಿವಲ್ಲದು?” ಎಂದು ನಾನು ಅವನನ್ನು ಸಮರ್ಥಕಿಸೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಅಮೃನ ಬಳಿ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತರವಿತ್ತು. “ಮೂರವುತ್ತು ದಾಟಿದ್ದ್ರಿ ಕೆಲಸ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಅವನಿಗೆ ಆಗ ಗೊತ್ತಾಗ್ನದೆ” ಎಂದೋ, “ಒಹ್, ಇಂಥ ಹುಡುಗರನ್ನು ಬೇಕಾದಮ್ಮೆ ನೋಡಿನಿ. ಈ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಕೇಳಿದ್ದು ಕೊಡಿಸ್ತಾನೆ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೇ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ನಾನು ನೋಡಿದರೆ ಆಕೆ ಎಂದೂ ರಿಚೆಯನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕಣ್ಣು ಹೊಡೆದರೆ, ಮುಟ್ಟಿದ ಕಣ್ಣನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಬದಿಯ ತುಟಿಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದ. ನಾನು ಅದನ್ನು